

Balak Aleph

[Numbers]

(22)15: So Balak yet again sent princes, more numerous and more honorable than they.

16: They came to Bilam, and said to him, Thus says Balak the son of Tzipor, Please do not hold yourself back from coming to me:

17: for I will promote you to very great honor, and whatever you say to me I will do. Please come therefore, and curse this people for me.

18: Bilam answered the servants of Balak, If Balak would give me his house full of silver and gold, I could not transgress the word of the LORD my God, to do anything small or great.

19: Now therefore, please wait also here this night, that I may know what the LORD will speak to me more.

20: God came to Bilam at night, and said to him, If the men are come to call you, rise up, go with them; but only the word which I speak to you, that shall you do.

21: Bilam rose up in the morning, and saddled his donkey, and went with the princes of Moav.

22: God's anger was kindled because he was going; and an angel of the LORD stood in the way as an adversary against him. Now he was riding on his donkey, and his two servants were with him.

23: The donkey saw the angel of the LORD standing in the way, with his sword drawn in his hand; and the donkey turned aside out of the way, and went into the field: and Bilam struck the donkey, to turn her into the way.

24: Then the angel of the LORD stood in a narrow path between the vineyards, a wall being on this side, and a wall on that side.

25: The donkey saw the angel of the LORD, and she thrust herself to the wall, and crushed Bilam's foot against the wall: and he struck her again.

26: The angel of the LORD went further, and stood in a narrow place, where was no way to turn either to the right hand or to the left.

וַיִּסַּף עוֹד¹⁵(22)

בָּלַק שֶׁלַח שָׂרִים רַבִּים וְנִכְבְּדִים מֵאֵלָהּ: ¹⁶וַיָּבֹאוּ

אֶל-בְּלָעַם וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בָּלַק בֶּן-צִפּוֹר אֶל-

נָא תִמְנַע מִהַלְךְ אֵלַי: ¹⁷כִּי-כַבֵּד אֶכְבְּדְךָ מְאֹד וְכֹל

אֲשֶׁר-תֹּאמַר אֵלַי אֶעֱשֶׂה וְלָכֵה-נָא קְבֵה-לִי אֶת

הָעָם הַזֶּה: ¹⁸וַיַּעַן בְּלָעַם וַיֹּאמֶר אֶל-עֲבָדַי בָּלַק אִם-

יִתְּן-לִי בָלַק מְלֶא מִבֵּיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוֹכֵל לַעֲבוֹר

אֶת-פִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת קְטָנָה אוֹ גְדוֹלָה: ¹⁹וְעַתָּה

שִׁבוּ נָא בְּזֶה גַם-אַתֶּם הַלַּיְלָה וְאִדְעָה מֵה-יִסַּף יִהְיֶה

דְּבַר עִמִּי: ²⁰וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל-בְּלָעַם לֵילָה וַיֹּאמֶר

לוֹ אִם-לִקְרָא לְךָ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוּם לְךָ אַתֶּם

וְאֵךְ אֶת-הַדָּבָר אֲשֶׁר-אָדַבַר אֵלֶיךָ אַתּוֹ תַעֲשֶׂה:

²¹וַיָּקָם בְּלָעַם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׂ אֶת-אַתָּנוֹ וַיֵּלֶךְ עִם-

שָׂרֵי מוֹאָב: ²²וַיִּחַר-אַף אֱלֹהִים כִּי-הוֹלֵךְ הוּא

וַיִּתְּיָצֵב

מִלְאָךְ יִהְיֶה בַדֶּרֶךְ לְשֹׁטֵן לוֹ וְהוּא רֹכֵב עַל-אַתָּנוֹ

וּשְׁנֵי נַעֲרָיו עִמּוֹ: ²³וַתֵּרָא הָאֲתוֹן אֶת-מִלְאָךְ יִהְיֶה

נֹצֵב בַּדֶּרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ וַתִּטּ הָאֲתוֹן מִן-

הַדֶּרֶךְ וַתֵּלֶךְ בַּשָּׂדֶה וַיִּךְ בְּלָעַם אֶת-הָאֲתוֹן לְהַטָּתָהּ

הַדֶּרֶךְ: ²⁴וַיַּעֲמֹד מִלְאָךְ יִהְיֶה בְּמִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים

גָּדַר מְזִה וְגָדַר מְזִה: ²⁵וַתֵּרָא הָאֲתוֹן אֶת-מִלְאָךְ יִהְיֶה

וַתִּלְחֹץ אֶל-הַקִּיר וַתִּלְחֹץ אֶת-רַגְלָהּ בְּלָעַם אֶל-

הַקִּיר וַיִּסַּף לְהַכֹּתָהּ: ²⁶וַיִּוָּסֶף מִלְאָךְ-יִהְיֶה עֲבוֹר

27:The donkey saw the angel of the LORD, and she lay down under Bilam: and Bilam's anger burned, and he struck the donkey with his staff.

28:The LORD opened the mouth of the donkey, and she said to Bilam, What have I done to you, that you have struck me these three times?
29:Bilam said to the donkey, Because you have mocked me, were there a sword in my hand, surely now I would have killed you.

30:The donkey said to Bilam, Am I not your donkey, on which you have ridden all your life long to this day? was I ever wont to do so to you? and he said, No.

31:Then the LORD opened the eyes of Bilam, and he saw the angel of the LORD standing in the way, with his sword drawn in his hand; and he bowed his head, and prostrated himself on his face.

32:The angel of the LORD said to him, Why have you struck your donkey these three times? behold, I am come forth for an adversary, because your way is perverse before me:

33:and the donkey saw me, and turned aside before me these three times: if not that she had turned aside from me, surely now I would have even slain you, and saved her alive.

34:Bilam said to the angel of the LORD, I have sinned; for I didn't know that you stood in the way against me: now therefore, if it displease you, I will return me back again.

35:The angel of the LORD said to Bilam, Go with the men; but only the word that I shall speak to you, that you shall speak. So Bilam went with the princes of Balak.

וַיַּעֲמֵד בְּמָקוֹם צָר אֲשֶׁר אִין־דֶּרֶךְ לְנִטּוֹת יָמִין
וּשְׂמֹאל: ^{1:27} וַתֵּרָא הָאֲתוֹן אֶת־מִלְאָךְ יְהוָה וַתִּרְבֵּץ
תַּחַת בְּלָעַם וַיַּחַר־אַף בְּלָעַם וַיִּךְ אֶת־הָאֲתוֹן בַּמִּקְלָ:
וַיִּפְתָּח ^{1:28} וַיִּפְתָּח יְהוָה אֶת־פִּי הָאֲתוֹן וַתֹּאמֶר לְבְלָעַם מַה־
עָשִׂיתִי לָךְ כִּי הִכִּיתָנִי זֶה שְׁלֹשׁ רְגָלִים: ^{1:29} וַיֹּאמֶר
בְּלָעַם לְאֲתוֹן כִּי הִתְעַלְלָתְ בִּי לֹו יִשְׁחָרֵב בְּיָדִי
כִּי עָתָה הִרְגִיתִךְ: ^{1:30} וַתֹּאמֶר הָאֲתוֹן אֶל־בְּלָעַם הֲלוֹא
אֲנֹכִי אֲתֹנְךָ אֲשֶׁר־רִכַּבְתָּ עָלַי מֵעוֹדְךָ עַד־הַיּוֹם
הַזֶּה הֲהִסְכֵּן הִסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לָךְ כֹּה וַיֹּאמֶר לָא:
וַיִּגַל ^{1:31} וַיִּגַל יְהוָה אֶת־עֵינָיו בְּלָעַם וַיֵּרָא אֶת־מִלְאָךְ יְהוָה
נֹצֵב בַּדֶּרֶךְ וַיַּחַרְבוּ שְׁלֹפָה בְּיָדוֹ וַיִּקַּד וַיִּשְׁתַּחוּ
לְאַפָּיו: ^{1:32} וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִלְאָךְ יְהוָה עַל־מַה הִכִּיתָ אֶת־
אֲתֹנְךָ זֶה שְׁלוֹשׁ רְגָלִים הִנֵּה אֲנֹכִי יֹצֵאתִי לְשַׁטֹּן
כִּי־יִרְט הַדֶּרֶךְ לְנִגְדִי: ^{1:33} וַתֵּרָאֲנִי הָאֲתוֹן וַתִּטַּשׁ לְפָנָי זֶה
שְׁלֹשׁ רְגָלִים אוֹלִי נִטַּתָּה מִפָּנָי כִּי עָתָה גַם־אֲתַכָּה
הֲרַגְתִּי וְאוֹתָהּ הַחַיִּיתִי: ^{1:34} וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֶל־מִלְאָךְ
יְהוָה חַטָּאתִי כִּי לֹא יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה נֹצֵב לְקַרְאתִי
בַּדֶּרֶךְ וְעָתָה אִם־רַע בְּעֵינֶיךָ אֲשׁוּבָה לִי: ^{1:35} וַיֹּאמֶר
מִלְאָךְ יְהוָה אֶל־בְּלָעַם לָךְ עַם־הָאֲנָשִׁים וְאַפְסֵ אֶת־
הַדָּבָר אֲשֶׁר־אָדַבְר אֵלֶיךָ אַתּוֹ תְדַבֵּר וַיִּלֶךְ בְּלָעַם
עַם־שָׂרֵי בָלָק:

Balak Aleph

[Numbers]

(22)15: So Balak yet again sent princes, more numerous and more honorable than they.

16: They came to Bilam, and said to him, Thus says Balak the son of Tzipor, Please do not hold yourself back from coming to me:

17: for I will promote you to very great honor, and whatever you say to me I will do. Please come therefore, and curse this people for me.

18: Bilam answered the servants of Balak, If Balak would give me his house full of silver and gold, I could not transgress the word of the LORD my God, to do anything small or great.

19: Now therefore, please wait also here this night, that I may know what the LORD will speak to me more.

20: God came to Bilam at night, and said to him, If the men are come to call you, rise up, go with them; but only the word which I speak to you, that shall you do.

21: Bilam rose up in the morning, and saddled his donkey, and went with the princes of Moav.

22: God's anger was kindled because he was going; and an angel of the LORD stood in the way as an adversary against him. Now he was riding on his donkey, and his two servants were with him.

23: The donkey saw the angel of the LORD standing in the way, with his sword drawn in his hand; and the donkey turned aside out of the way, and went into the field: and Bilam struck the donkey, to turn her into the way.

24: Then the angel of the LORD stood in a narrow path between the vineyards, a wall being on this side, and a wall on that side.

25: The donkey saw the angel of the LORD, and she thrust herself to the wall, and crushed Bilam's foot against the wall: and he struck her again.

26: The angel of the LORD went further, and stood in a narrow place, where was no way to turn either to the right hand or to the left.

וַיִּסַּף עוֹד¹⁵⁽²²⁾

בָּלַק שָׁלַח שְׂרָיִם רַבִּים וְנִכְבְּדִים מֵאֵלָהּ: וַיָּבֹאוּ

אֶל-בְּלָעַם וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בָּלַק בֶּן-צִפּוֹר אֶל-

נָא תִמְנַע מִהַלְךְ אֵלַי: כִּי-כָבֵד אֶכְבְּדְךָ מְאֹד וְכָל

אֲשֶׁר-תֹּאמַר אֵלַי אֶעֱשֶׂה וּלְכֵה-נָא קְבֵה-לִי אֶת

הָעַם הַזֶּה: וַיַּעַן בְּלָעַם וַיֹּאמֶר אֶל-עֲבָדַי בָּלַק אִם-

יִתֶּן-לִי בָלַק מְלֵא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוֹכֵל לַעֲבֹר

אֶת-פִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת קִטְנָה אוֹ גְדוֹלָה: וְעַתָּה

שִׁבוּ נָא בְּזֶה גַם-אַתֶּם הַלַּיְלָה וְאִדְעָה מֵה־יִסַּף יִהְיֶה

דְּבַר עַמִּי: וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל-בְּלָעַם לַיְלָה וַיֹּאמֶר

לוֹ אִם-לִקְרָא לְךָ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוּם לְךָ אַתֶּם

וְאֵךְ אֶת-הַדָּבָר אֲשֶׁר-אָדַבְר אֵלֶיךָ אַתּוֹ תַעֲשֶׂה:

וַיָּקָם בְּלָעַם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׂ אֶת-אַתָּנוֹ וַיֵּלֶךְ עִם-

שְׂרָיִ מוֹאָב: וַיִּחַר-אַף אֱלֹהִים כִּי-הוֹלֵךְ הוּא

וַיִּתְיַצֵּב

מֵלֶאךָ יִהְיֶה בַדֶּרֶךְ לְשֹׁטֵן לוֹ וְהוּא רֹכֵב עַל-אַתָּנוֹ

וּשְׁנֵי נְעָרָיו עִמּוֹ: וַתֵּרָא הָאִתּוֹן אֶת-מֵלֶאךָ יִהְיֶה

נֹצֵב בַּדֶּרֶךְ וַיַּחֲרִבוּ שְׁלוֹפָה בְיָדוֹ וַתִּט הָאִתּוֹן מִן-

הַדֶּרֶךְ וַתֵּלֶךְ בַּשָּׂדֶה וַיִּךְ בְּלָעַם אֶת-הָאִתּוֹן לְהַטֵּתָהּ

הַדֶּרֶךְ: וַיַּעֲמֵד מֵלֶאךָ יִהְיֶה בְּמִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים

גָּדַר מְזֵה וְגָדַר מְזֵה: וַתֵּרָא הָאִתּוֹן אֶת-מֵלֶאךָ יִהְיֶה

וַתִּלְחֹץ אֶל-הַקִּיר וַתִּלְחֹץ אֶת-רַגְלָהּ בְּלָעַם אֶל-

הַקִּיר וַיִּסַּף לְהַכֹּתָהּ: וַיִּוָּסֶף מֵלֶאךָ יִהְיֶה עֲבוֹר

27:The donkey saw the angel of the LORD, and she lay down under Bilam: and Bilam's anger burned, and he struck the donkey with his staff.

וַיַּעֲמֵד בְּמָקוֹם צָר אֲשֶׁר אִין־דָּרַךְ לְנִטּוֹת יָמִין

28:The LORD opened the mouth of the donkey, and she said to Bilam, What have I done to you, that you have struck me these three times?

וּשְׂמֹאוֹל: וַתֵּרָא הָאֲתוֹן אֶת־מִלְאָךְ יְהוָה וַתִּרְבֵּץ

29:Bilam said to the donkey, Because you have mocked me, were there a sword in my hand, surely now I would have killed you.

תַּחַת בְּלָעַם וַיַּחַר־אַף בְּלָעַם וַיִּךְ אֶת־הָאֲתוֹן בַּמִּקְלָ:

30:The donkey said to Bilam, Am I not your donkey, on which you have ridden all your life long to this day? was I ever wont to do so to you? and he said, No.

וַיִּפְתַּח יְהוָה אֶת־פִּי הָאֲתוֹן וַתֹּאמֶר לְבָלָעַם מַה־

עֲשִׂיתִי לָךְ כִּי הִכִּיתַנִּי זֶה שְׁלֹשׁ רְגָלִים: וַיֹּאמֶר

בְּלָעַם לְאֲתוֹן כִּי הִתְעַלְלָתְּ בִּי לֹו יִשְׁחָרֵב בְּיָדִי

כִּי עַתָּה הִרְגִיתִיךָ: וַתֹּאמֶר הָאֲתוֹן אֶל־בְּלָעַם הֲלוֹא־

אֲנֹכִי אֲתֹנְךָ אֲשֶׁר־רִכַּבְתָּ עָלַי מֵעוֹדְךָ עַד־הַיּוֹם

הַזֶּה הֲהִסְכַּן הִסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לָךְ כֹּה וַיֹּאמֶר לָא:

31:Then the LORD opened the eyes of Bilam, and he saw the angel of the LORD standing in the way, with his sword drawn in his hand; and he bowed his head, and prostrated himself on his face.

וַיִּגַּל יְהוָה אֶת־עֵינָיו בְּלָעַם וַיֵּרָא אֶת־מִלְאָךְ יְהוָה

נֹצֵב בַּדֶּרֶךְ וַיַּחֲרִבוּ שְׁלֹפָה בְּיָדוֹ וַיִּקַּד וַיִּשְׁתַּחוּ

לְאַפָּיו: וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִלְאָךְ יְהוָה עַל־מָה הִכִּיתָ אֶת־

אֲתֹנְךָ זֶה שְׁלוֹשׁ רְגָלִים הִנֵּה אֲנֹכִי יֹצֵאתִי לְשָׁטוֹן

33:and the donkey saw me, and turned aside before me these three times: if not that she had turned aside from me, surely now I would have even slain you, and saved her alive.

כִּי־יָרַט הַדֶּרֶךְ לְנִגְדִי: וַתֵּרָאֲנִי הָאֲתוֹן וַתִּטַּשׁ לְפָנָי זֶה

שְׁלֹשׁ רְגָלִים אוֹלִי נִטַּתָּה מִפְּנֵי כִי עַתָּה גַם־אֲתַכָּה

34:Bilam said to the angel of the LORD, I have sinned; for I didn't know that you stood in the way against me: now therefore, if it displease you, I will return me back again.

הֲרָגְתִּי וְאוֹתָהּ הִחַיִּיתִי: וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֶל־מִלְאָךְ

יְהוָה חָטְאתִי כִי לֹא יָדַעְתִּי כִי אַתָּה נֹצֵב לְקַרְאתִי

35:The angel of the LORD said to Bilam, Go with the men; but only the word that I shall speak to you, that you shall speak. So Bilam went with the princes of Balak.

בַּדֶּרֶךְ וְעַתָּה אִם־רַע בְּעֵינֶיךָ אֲשׁוּבָה לִּי: וַיֹּאמֶר

מִלְאָךְ יְהוָה אֶל־בְּלָעַם לָךְ עִם־הָאֲנָשִׁים וְאַפְסָ אֶת־

הַדָּבָר אֲשֶׁר־אָדַבְרָ אֵלֶיךָ אַתּוֹ תְּדַבֵּר וַיִּלְךְ בְּלָעַם

עִם־שָׂרֵי בָלָק:

וַיִּסַּף עוֹד¹⁵⁽²²⁾

בַּלֶּק שְׁלַח שָׂרִים רַבִּים וְנִכְבְּדִים מֵאֱלֹהִים: ¹⁶וַיָּבֹאוּ

אֶל-בְּלָעַם וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בַּלֶּק בֶּן-צְפּוֹר אֶל-

נָא תִמְנַע מִהַלֶּךְ אֵלַי: ¹⁷כִּי-כִבֵּד אֶכְבְּדֶךָ מְאֹד וְכֹל

אֲשֶׁר-תֹּאמַר אֵלַי אֶעֱשֶׂה וּלְכֵה-נָא קָבֵה-לִּי אֶת

הָעָם הַזֶּה: ¹⁸וַיַּעַן בְּלָעַם וַיֹּאמֶר אֶל-עַבְדֵי בַלֶּק אִם-

יִתֵּן-לִי בַלֶּק מְלֵא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוֹכֵל לַעֲבֹר

אֶת-פִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת קְטָנָה אוֹ גְדוֹלָה: ¹⁹וְעַתָּה

שִׁבוּ נָא בְּזֶה גַם-אַתֶּם הֲלִילָה וְאֲדַעַה מִה-יִסַּף יִהְיֶה

דִּבַּר עַמִּי: ²⁰וַיָּבֹאוּ אֱלֹהִים | אֶל-בְּלָעַם לִילָה וַיֹּאמֶר

לוֹ אִם-לִקְרָא לְךָ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוּם לְךָ אַתֶּם

וְאֵךְ אֶת-הַדָּבָר אֲשֶׁר-אָדַבַּר אֵלֶיךָ אַתּוֹ תַעֲשֶׂה:

²¹וַיָּקָם בְּלָעַם בִּבְקָר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת-אַתְנֹו וַיִּלֶּךְ עִם-

שָׂרֵי מוֹאָב: ²²וַיִּחַר-אַף אֱלֹהִים כִּי-הוֹלִךְ הוּא וַיִּתִּיצֵב

מִלְּאָךְ יִהְיֶה בַדְּרֹךְ לְשַׁטֹּן לוֹ וְהוּא רֹכֵב עַל-אַתְנֹו

וּשְׁנֵי נְעָרָיו עִמּוֹ׃ וַתֵּרָא²³ הָאֵתוֹן אֶת־מְלֶאךָ יְהוָה
נֹצֵב בַּדֶּרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ וַתֵּט הָאֵתוֹן מִן־
הַדֶּרֶךְ וַתֵּלֶךְ בַּשָּׂדֶה וַיִּךְ בַּלְעָם אֶת־הָאֵתוֹן לְהַטֹּתָהּ
הַדֶּרֶךְ׃ וַיַּעֲמֵד²⁴ מְלֶאךָ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל הַכֹּהֲנִים
גִּדְרֵם מִזֶּה וְגִדְרֵם מִזֶּה׃ וַתֵּרָא²⁵ הָאֵתוֹן אֶת־מְלֶאךָ יְהוָה
וַתִּלְחֹץ אֶל־הַקִּיר וַתִּלְחֹץ אֶת־רַגְלָהּ בַּלְעָם אֶל־
הַקִּיר וַיִּסֹּף לְהַכֹּתָהּ׃ וַיּוֹסֶף²⁶ מְלֶאךָ יְהוָה עֲבוֹר

וַיַּעֲמֵד בְּמָקוֹם צָר אֲשֶׁר אֵין־דֶּרֶךְ לְנִטּוֹת יָמִין
וּשְׂמֹאל׃ וַתֵּרָא²⁷ הָאֵתוֹן אֶת־מְלֶאךָ יְהוָה וַתִּרְבֵּץ
תַּחַת בַּלְעָם וַיַּחֲרֶאֱף בַּלְעָם וַיִּךְ אֶת־הָאֵתוֹן בַּמִּקֵּל׃
וַתִּלְחֹץ וַיִּפְתַּח יְהוָה אֶת־פִּי הָאֵתוֹן וַתֹּאמֶר לְבַלְעָם מָה־
עָשִׂיתִי לָךְ כִּי הִכִּיתָנִי זֶה שֶׁלֹּשׁ רְגָלִים׃ וַיֹּאמֶר²⁹
בַּלְעָם לְאֵתוֹן כִּי הִתְעַלְלָתְּ בִּי לֹא יֵשׁ־חֶרֶב בְּיָדִי
כִּי עָתָה הִרְגִיתִיךָ׃ וַתֹּאמֶר³⁰ הָאֵתוֹן אֶל־בַּלְעָם הֲלוֹא
אָנֹכִי אֲתוֹנְךָ אֲשֶׁר־רָכַבְתָּ עָלַי מֵעוֹדְךָ עַד־הַיּוֹם
הַזֶּה הֲהִסְכֵּן הִסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לָךְ כֹּה וַיֹּאמֶר לָא׃

וַיִּגַל³¹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶת־עֵינַי בְּלַעַם וַיֵּרָא אֶת־מַלְאָךְ יְהוָה
נֹצֵב בַּדֶּרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלֵפָה בְּיָדוֹ וַיִּקַּד וַיִּשְׁתַּחוּ
לְאַפָּיו: וַיֹּאמֶר³² אֵלָיו מַלְאָךְ יְהוָה עַל־מָה הִכִּיתָ אֶת־
אֶתְנֹךָ זֶה שְׁלוֹשׁ רַגְלִים הִנֵּה אֲנֹכִי יִצְאָתִי לְשֹׁטָן
כִּי־יִרְט הַדֶּרֶךְ לְנִגְדֵי: וַתֵּרָאֲנִי³³ הָאֲתוֹן וַתֵּט לְפָנַי זֶה
שְׁלֵשׁ רַגְלִים אוֹלֵי נֹטְתָה מִפְּנֵי כִי עַתָּה גַם־אֲתַכָּה
הָרְגָתִי וְאוֹתָהּ הַחַיִּיתִי: וַיֹּאמֶר³⁴ בְּלַעַם אֶל־מַלְאָךְ
יְהוָה חָטָאתִי כִי לֹא יָדַעְתִּי כִי אַתָּה נֹצֵב לְקַרְאָתִי
בַּדֶּרֶךְ וְעַתָּה אִם־רַע בְּעֵינֶיךָ אֲשׁוּבָה לִי: וַיֹּאמֶר³⁵
מַלְאָךְ יְהוָה אֶל־בְּלַעַם לֵךְ עִם־הָאֲנָשִׁים וְאַפְסֵם אֶת־
הַדָּבָר אֲשֶׁר־אָדַבְרְ אֵלֶיךָ אֲתוֹ תִּדְבַר וַיֵּלֶךְ בְּלַעַם
עִם־שָׂרֵי בָלָק:

ויסף עוד

בבלק שכלו שרים רבים וגכבדים מאלה ויבאו
אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן זפור אל
גא תמנע מהלך אלי כי כבוד אכבודך מאד וכל
אשר תאמר אלי אעשה ולכה גא קבה לי את
העם הזה ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם
יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר
את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה ועתה
שבו גא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסף יהוה
דבר עמי ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר
לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם
ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה
ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו ויכל עם
שרי מואב ויזר אף אלהים כי הוכך הוא ויתיצב
מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו

וּשְׁגִי גְעָרִיו עָמוּ וּתְרָא הָאֲתוֹן אֶת מַלְאָךְ יְהוָה
גָּצַב בְּדֶרֶךְ וּזְרָבוּ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ וּתַטְּ הָאֲתוֹן מִן
הַדֶּרֶךְ וּתְכַךְ בְּשִׂדָּה וַיֵּךְ בַּלְעָם אֶת הָאֲתוֹן לְהַטֹּתָהּ
הַדֶּרֶךְ וַיַּעֲמֵד מַלְאָךְ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים
גָּדַר מִזָּה וּגְדַר מִזָּה וּתְרָא הָאֲתוֹן אֶת מַלְאָךְ יְהוָה
וּתְכַלּוֹץ אֶל הַקִּיר וּתְכַלּוֹץ אֶת רֹגְלֵי בַלְעָם אֶל
הַקִּיר וַיִּסַּף לְהַכְתֶּה וַיִּוְסַף מַלְאָךְ יְהוָה עָבוּר

וַיַּעֲמֵד בַּמְּקוֹם צָר אֲשֶׁר אֵינְךָ דֶּרֶךְ לְגִטּוֹת יְמִינִי
וּשְׂמֹאל וּתְרָא הָאֲתוֹן אֶת מַלְאָךְ יְהוָה וּתְרַבֵּץ
תַּחַת בַּלְעָם וַיִּזְזַר אֶף בַּלְעָם וַיֵּךְ אֶת הָאֲתוֹן בַּמִּקְלָה
וַיִּפְתּוֹחַ יְהוָה אֶת פִּי הָאֲתוֹן וַתֹּאמֶר לְבַלְעָם מַה
עָשִׂיתִי לָךְ כִּי הִכִּיתָנִי זֶה שְׁלֵשׁ רִגְלִים וַיֹּאמֶר
בַּלְעָם לְאֲתוֹן כִּי הִתְעַלְלִית בִּי לֹא יֵשׁ זֶרֶב בְּיָדִי
כִּי עָתָה הִרְגַּתִּיךָ וַתֹּאמֶר הָאֲתוֹן אֶל בַּלְעָם הֲלוֹא
אָנֹכִי אֲתִנְךָ אֲשֶׁר רִכַּבְתָּ עָלַי מֵעוֹדֶךָ עַד הַיּוֹם
הַזֶּה הֲהִסְכַּחְתָּ הַסְכַּחְתִּי לַעֲשׂוֹת לָךְ כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא

וַיִּגַּל יְהוָה אֶת עֵינָי בַּלְעָם וַיֵּרָא אֶת מַלְאָךְ יְהוָה
צָבַב בַּדֶּרֶךְ וּזְרָבוּ שְׂלֵפָה בְּיָדוֹ וַיִּקַּד וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
לְאִפָּיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיו מַלְאָךְ יְהוָה עַל מַה הִכִּיתָ אֶת
אֶתְנַךְ זֶה שְׂכֹוֹשׁ רִגְלִים הִנֵּה אֲנֹכִי יֵצֵאתִי לִשְׂטָן
כִּי יִרְטֵ הַדֶּרֶךְ לַצֹּגְדִי וְתִרְאֶנִּי הָאֶתוֹן וְתֵט לִפְנֵי זֶה
שְׂכֵלֵי רִגְלִים אוֹכְלֵי גִטְתָּה מִפְּנֵי כִי עָתָה גַם אֶתְכָה
הִרְגֵתִי וְאוֹתָה הִזְזִיתִי וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֵל מַלְאָךְ
יְהוָה הִזְזֵאתִי כִי לֹא יָדַעְתִּי כִי אַתָּה צָבַב לִקְרֹאתִי
בַדֶּרֶךְ וְעָתָה אִם רַע בְּעֵינַיךְ אֲשׁוּבָה לִי וַיֹּאמֶר
מַלְאָךְ יְהוָה אֵל בַּלְעָם כֹּךְ עִם הָאֲנָשִׁים וְאַפְסָ אֶת
הַדָּבָר אֲשֶׁר אָדָּבָר אֲלִיךָ אֶתוֹ תִּדְבָּר וַיִּכַּךְ בַּלְעָם
עִם שָׂרֵי בָלַק